

[Halfdan Henriksen.]

skuffet, og at udvalget snarest muligt må blive nedsat, så det kan påbegynde sin virksomhed.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe er enig i, at der efter overgangen til etkammerssystemet stilles større krav til folketingets arbejde end under tokammerssystemet. Derfor er ændringer af mere end redaktionel karakter nødvendige i forretningsordenen. Vi mener ikke, at de foreslåede ændringer er tilstrækkelige, hvis den fornødne kontakt med befolkningen skal bevares under lovgivningsarbejdet, og hvis de forskellige synspunkter, som findes her i tinget, skal have den rigtige indflydelse på lovforslagenes udformning.

Det er jo klart, at når man går fra tokammerssystem til etkammerssystem, vil der i henhold til de arbejdsformer, vi har, ske en begrænsning i det antal behandlinger, lovforslagene får. Da vi havde tokammerssystemet, fik lovforslagene seks behandlinger, nu må de nøjes med tre behandlinger. Mit parti har ikke nogen betænkelighed ved denne ændring, men det er jo givet, at den forudsætter større grundighed i arbejdet, og den forudsætter også, at fristerne overholdes. Det er efter vor opfattelse nødvendigt, at de forskellige synspunkter kommer frem på en sådan måde, at lovforslagene får al den belysning, de overhovedet kan få. Efter vor opfattelse kan det ske, ved at sagerne underkastes de tre behandlinger her i tinget og de to gange udvalgsbehandling; men det er meget nødvendigt, og det er, at forslagene allerede i første omgang får en sådan belysning, at offentligheden er klar over, hvad det egentlig er, der foregår i folketinget. Derfor er vi betænkelige ved de begrænsninger af taletiden, som foreslås her.

Jeg gør opmærksom på, at vore betænkeligheder ikke i så høj grad gælder begrænsningen ved anden og tredje behandling som begrænsningen ved første behandling. Det er en kendsgerning, at de taletider, der er

indrømmet, meget sjældent anvendes ved anden og tredje behandling, hvorimod de ofte viser sig utilstrækkelige ved første behandling. Det er kendt, at man i adskillige tilfælde har været nødsaget til at give ordførerne længere taletid end den fastsatte. Efter vor opfattelse er det under den nye forfatning endnu mere nødvendigt at lade synspunkterne komme frem ved første behandling. Det er nødvendigt, ikke alene at de principielle betragtninger gøres gældende, men også at enkeltheder kommer frem, så offentligheden kan se, hvad ministre eller forslagsstillere iøvrigt har ønsket med deres forslag, kan se, ikke alene hvilke principielle synspunkter partierne har med hensyn til et forslag, men også hvilken virkning et lovforslag vil få, hvis det vedtages i den forelagte form. Derfor mener vi, at det af hensyn til offentlighedens informering, af hensyn til sagernes belysning her i tinget og af hensyn til udvalgsarbejdet er nødvendigt, at alt det, der kan komme frem ved første behandling, føres frem på en sådan måde, at intet lades tilbage.

Ud fra disse betragtninger er det vor opfattelse, at det ikke er rigtigt, at der fastsættes taletidsbegrænsninger, når det drejer sig om lovforslag og forøvrigt også om forespørgsler. Noget andet er det naturligvis, når talen er om korte bemærkninger og spørgsmål. Vi har den opfattelse, at man burde stryge disse taletidsbestemmelser. Jeg tror ikke, det vil betyde, at talernes vulmer op; jeg tror tværtimod, det vil gå i modsat retning. Ofte er det jo sådan, at man skeler til taletiden, inden man bestemmer sig for at lave sin tale, og finder ud af, at når de andre kan tale en time, må jeg vel også tale en time, ellers er jeg ikke på lige fod med dem. Med de begrænsninger, der sættes nu, hvorefter ordførerne kun får 20 minutter ved første behandling, vil det meget ofte betyde, at synspunkter, der skulle frem i ordførertalerne, ikke kommer med. Jeg overser ikke, at man kan overlade til andre medlemmer at fremføre specielle synspunkter.

Selvom vi har den opfattelse, at der ingen